

[Boeck-Hansen.]

ning have været overflødig. Vi har altsaa ment, at dette var et Middel — dermed har vi ikke paa nogen Maade sagt, at Hensigten vilde hellige dette Middel.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt mente, at min Tale var Udtryk for et Hjertesuk, og kritiserede bl. a., at jeg havde brugt Udtrykket „pege paa“ en Tanke. Det kan godt være, at jeg har sagt noget saadant, og jeg burde maaske have sagt: „mindet“ om den Tanke, der var fremsat, det havde sikkert sprogligt været rigtigere. Men naar jeg har sagt det saa forsigtigt, saa kan det ærede Medlem være overbevist om, at dengang det ærede Medlem Hr. Carsten Raft fremsatte Tanken, blev den hverken fremsat forsigtigt eller beskedent, nej, meget forstandigt blev den fremsat. Det var derfor, jeg mindede om den Tanke, der dengang blev fremsat, ikke som et direkte Lovforslag, kun som en Udtalelse i en Finanslov-tale.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen mener, at denne Vej er ikke Vejen til at løse Arbejdsløshedsproblemet. Dette er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, men det er dog et Skridt paa Vejen til at løse den Vanskelighed, der er opstaaet ved, at adskillige unge har gaaet arbejdsløse i saa lang Tid, saaledes at de i høj Grad trænger til at komme ind i en ny Arbejdstæring og derved genvinde den Arbejdsdygtighed, som Ungdommen i Almindelighed har. Denne Arbejdsløshed er et Vildskud, som man skulde søge at faa bort. De unge vil gerne arbejde, men de maa naturligvis søge paa ny at komme i Træning, og dette kan Ungdomsforanstaltningerne hjælpe paa — dermed mener jeg ikke, at intet andet kunde hjælpe. Derfor vil jeg til Slutning gerne sige, at efter min Mening vil det være forstandigt at stemme for dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger i den ændrede Form.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen har ganske Ret i en Ting, nemlig, at det, der interesserer de arbejdsløse, og det, der interesserer os, naar vi skal behandle dette Problem, er, hvor mange Sjæle der er. Det er fuldkommen rigtigt, og det er ganske naturligt, at i det Øjeblik der er mange, selv om det procentvis ikke er saa stort et

Antal som ved mange andre Løjligheder, har Problemet jo antaget større Dimensioner end dengang, da hele den Masse, man opererede med, var mindre. Dette har jeg aldrig bestridt eller villet bestride. Men det, som det drejer sig om mellem det ærede Medlem og mig, naar det ærede Medlem vil begynde at sammenligne den Erhvervspolitik, som Venstre anbefaler, og den Erhvervspolitik, Regeringen fører, er, hvad det vilde føre til at gaa over til Venstres Erhvervspolitik, og det kan kun bedømmes, saafremt vi søger tilbage til den Tid, da den Erhvervspolitik sidst blev ført her i Landet. Og de Tal, vi da træffer, er nu dem, jeg har anført, det kan det ærede Medlem ikke komme udenom, og dér maa vi naturligvis regne med Procenter, vi kan jo ikke sammenligne de andre Tal.

Jeg behøver slet ikke at skabe den Baggrund, der var bag Situationen dengang, og som er bag Situationen nu, som jeg skildrede ved første Behandling, jeg kan blot erindre om den: en Smule Verdenskrise i Mellemtiden, en Standsning i Udvandringen, der har tilført Arbejdsmarkedet 40 000 Personer ekstra ud over det ordinære, plus det ekstra Antal paa Grund af det store Antal Fødsler i Aarene 1918—20. Dette behøver jeg slet ikke at tage med, jeg kan nøjes med at tage selve Procenttallene af arbejdsløse under Venstre-regeringens Regime, da dens Erhvervspolitik florerede, og nu, da Regeringen under saa meget vanskeligere Forhold er toneangivende.

Det ærede Medlem siger, at jeg har taget et enkelt Tal fra Marts Maaned, og det skal saadan dække over, at det er en ren Tilfældighed. Nej, det kan det ærede Medlem ikke kommen uden om ved Hjælp af den Bemærkning. Jeg har taget det sidste Tal, der forelaa i den Tid, Venstre-regeringen sad, men hvis vi tager Tallet for hele Marts Maaned, saa giver det en ubetydelig Forskydning i Favn af det ærede Medlem, nemlig 22,9 pCt. i Marts Maaned i Aar og 21,8 pCt. dengang.

Saa siger det ærede Medlem, at naar Arbejdsløsheden var saa stor dengang under Venstres Erhvervspolitik, saa var det, fordi det var saa koldt i Marts Maaned det Aar. Jeg er et imødekommende Menneske, og derfor har jeg øjeblikkelig taget Aarets